

РЕШЕНИЕ

№ 10235

гр. София, 24.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 11.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **9742** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на С. М. Т., ЕГН [ЕГН], подадена чрез адв. А. Т., срещу Заповед № 3406 от 30.09.2024г., издадена от младши полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ /ОПП/ - СДВР, с която е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ по чл.171,т.2а, б. „б“ от ЗДвП – прекратяване регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

Жалбоподателят счита оспорената заповед за незаконосъобразна и неправилна. Конкретно твърди, че не са налице фактически основания за издаването на заповедта, същата не отговаряла на изискванията за форма и в нея се съдържало противоречие между изложените мотиви и направеното разпореждане. Прави се оплакване за допуснато процесуално нарушение, тъй като в заповедта не било посочено на коя дата е извършено нарушението. Оспорва се, че МПС е било управлявано под въздействие на наркотични вещества, като се позовава на резултат от лабораторно изследване, проведено частна лаборатория няколко часа след проверката. Моли се за отмяна на оспорената заповед.

В съдебните заседания жалбоподателят се представлява от адв. К. и адв. Т., която поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена, както и да се присъдят сторените по делото разноски.

Ответникът – младши полицейски инспектор в ОПП – СДВР, в депозирано писмено

становище от юрисконсулт П., оспорва жалбата. В съдебните заседания не изпраща представител.

Съдът, след като се запозна с жалбата и становището на страните, и като обсъди събраните по делото доказателства, установи следното:

На 30.09.2024 г. в 04:10 часа С. М. Т. управлявал в [населено място], по бул. Ц. шосе с посока от [улица]към [улица]собствения си лек автомобил „М.“ Е 500 4 М. с рег. [рег.номер на МПС] , като до при спирка на масов градски транспорт „Пл. О. мост“ бил спрян за проверка от служители на ОПП - СДВР. На водача била извършена проверка за употреба на наркотични вещества с дрегер - DRUG test 5000, фабричен номер ARKD 0049, при което уредът отчетел положителен резултат за наличие на амфетамини. На жалбоподателя бил издаден талон за медицинско изследване номер 0174729. Същият е бил придружен до ВМА, където е дал кръвна проба за изследване. На С. М. Т. бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 1320997 от 30.09.24г., с който било констатирано нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1, пр. 2 от ЗДвП.

С оглед съставения АУАН, като е приел, че са налице материалноправните предпоставки на чл. 171, т. 2а, б. „б“ ЗДвП, А. М. К., на длъжност младши инспектор в отдел „Пътна полиция“ СДВР, издал процесната Заповед № 3406 от 30.09.2024г., с която на С. М. Т. е наложена ПАМ по чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

С постановление на СРП по ДП № 1822/2024 г. по описа на 01 РУ СДВР, пр.пр. № 46256/2024г., е прекратено наказателното производство по посоченото ДП, образувано за престъпление по чл.343б, ал.3 от НК. Видно от постановлението на СРП, според изготвената химикотоксикологична експертиза, в дадените от С. М. Т. проби не е установено наличие на наркотични вещества или техни аналози.

Правни изводи

Жалбата е допустима, а по същество е основателна.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. С оглед съдържащата се по делото Заповед № 513з-6400/07.07.2023г., издадена от директора на СДВР във връзка със Заповед № 8121з – 1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи, също приложена по делото, съдът приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган.

Спазени са изискванията за форма на акта и административнопроизводствените правила. Заповедта е мотивирана в достатъчна степен, като в нея са посочени фактическите и правни основания за издаването ѝ.

Правното основание на процесната принудителна административна мярка е чл. 171, т. 2а, б."б" ЗДвП. Според посочената разпоредба, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка „прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство“ на собственик, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско

изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни анализи – за срок от 6 месеца до една година.

Видно от посочената разпоредба, относимото към разглеждания случай основание е свързано с управлението на МПС след употреба на наркотични вещества или техни анализи.

Редът, по който се установява употребата на наркотични вещества или техни анализи от водачи на ППС, е посочен в Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни анализи. Съгласно чл. 3, ал. 1 от Наредбата, при извършване на проверка на място от контролните органи концентрацията на алкохол в кръвта се установява с техническо средство, а употребата на наркотични вещества или техни анализи – с тест. Според чл.6, ал.10 от Наредбата концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни анализи се установява въз основа на показанията на техническото средство за установяване концентрацията на алкохол в кръвта или на теста за установяване употребата на наркотични вещества или техни анализи в случаите на отказ на лицето да подпише или да получи талона за изследване, при невявяване в определения срок на посоченото място или при отказ за изследване с доказателствен анализатор и/или за даване на проби за изследване. Когато с тест е установено наличие на наркотични вещества или техни анализи, полицейски орган съпровожда лицето до мястото за извършване на медицинско изследване и вземане на биологични проби за химико-токсикологично лабораторно изследване /чл.7, ал.2/ .

В случая направеният при полицейската проверка тест действително е отчел употреба на наркотични вещества - амфетамини. Жалбоподателят обаче не е отказал да подпише или получи талона за изследване, и е дал биологична проба, която е изследвана в Химикотоксикологична лаборатория към ВМА. Според резултата от изследването в представените биологични проби от С. М. Т. не е установено наличие на наркотични и/или упойващи вещества. Следователно, тъй като химикотоксикологичната експертиза опровергава положителния резултат, отчетен от DRUG test-a, следва да се приеме, че не е налице хипотезата на чл.171, т.2а, б. „б“ ЗДвП и не са изпълнени предпоставките за налагане на принудителната административна мярка.

Предвид изложеното, оспорената заповед се явява незаконосъобразна и като такава следва да бъде отменена.

При този изход на спора жалбоподателят има право на разносните по делото, възлизащи общо на 1100 лв. за платена държавна такса и за адвокатско възнаграждение. Ответникът е направил възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, което съдът преценява като неоснователно.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ АПК, Административен съд София – град, III отделение, 51 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на С. М. Т. Заповед № 3406 от 30.09.2024г., издадена от младши инспектор в отдел „Пътна полиция“ - СДВР, за прилагане на принудителна

административна мярка по чл.171,т.2а, б. „б“ от ЗДвП.

ОСЪЖДА Министерството на вътрешните работи да заплати на С. М. Т. разноски по делото в размер на 1100 /хиляда и сто/ лева.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: